

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 10. februar 2025
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsbeh: Astrid Langholz Nathan
Sagsnr.: 2025-00618
Dok.: 3580942

Besvarelse af spørgsmål nr. 432 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 432 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 14. januar 2025. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Mette Thiesen (DF).

Peter Hummelgaard

/

Morten Holland Heide

Spørgsmål nr. 432 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren eksemplificere, hvilke rettighedsfrakendelser en koranlovsovertrædelse kan give anledning til, nu det følger af straffelovens § 78 og § 79, at en overtrædelse af disse straffelovsbestemmelser, kan frakende en borger en række almindelige borgerrettigheder?”

Svar:

Straffelovens § 78, stk. 2, fastslår, at den, der er dømt for strafbart forhold, kan udelukkes fra at udøve virksomhed, som kræver en særlig offentlig autorisation eller godkendelse, såfremt det udviste forhold begrunder en nærliggende fare for misbrug af stillingen eller hvervet.

Efter straffelovens § 79, stk. 1, kan den, som udøver en af de i § 78, stk. 2, omhandlede virksomheder, ved dom for strafbart forhold frakendes retten til fortsat at udøve den pågældende virksomhed eller til at udøve den under visse former, såfremt det udviste forhold begrunder en nærliggende fare for misbrug af stillingen.

Det samme gælder ifølge straffelovens § 79, stk. 2, 1. pkt., når særlige omstændigheder taler derfor, om udøvelse af anden virksomhed. Bestemmelsen giver hjemmel til at frakende retten til at udøve virksomhed, der ikke kræver en særlig offentlig autorisation eller godkendelse.

Rettighedsfrakendelse efter straffelovens §§ 78 og 79 forudsætter, at den pågældende er dømt for et strafbart forhold, der begrunder en nærliggende fare for misbrug af stillingen. Der skal således foretages en konkret vurdering af, om der på baggrund af navnlig forholdets grovhed og nærmere karakter, antallet af eventuelle gentagelsestilfælde og gerningsmandens personlige forhold konkret er grund til at antage en risiko for misbrug af stillingen. Der henvises til Thomas Elholm m.fl., Kommenteret Straffelov – Almindelig del, 12. udgave (2023), side 549.